

Vader en zoon doopduikers

Als instructeur zijn, naast het duiken met de jeugd, doopduiken mijn favoriete opleidingsmomenten. Het is fascinerend beginnende duikers, jong en oud, te begeleiden tijdens hun eerste stappen in de onderwaterwereld die we zo goed kennen. Je merkt aan je buddy dat wat je als ervaren onderwaterrat als normaal beschouwt, dat voor hem helemaal niet zo is. Je beseft iedere keer opnieuw dat je onbewuste aquaciteit de vruchten zijn die je plukt van uren vertoeven in die vreemde, maar intrigerende wereld. Ik moest dan ook niet lang nadenken toen ik op facebook een fotoreeks zag van Frank en Nicolas Wils over hun eerste duik. Dit vader-zoon duo zou mijn volgende 'buddy' zijn.

Ik moest niet echt aandringen, want ik ken hen al lang. Terloops vermelden dat ik als journalist-instructeur over hun ervaring wilde schrijven, beklonk de zaak. Het was eerder een kwestie van een gemeenschappelijke vrije dag in onze agenda's vinden dan van hen te overtuigen om mee te werken. We mochten echter niet te lang wachten, want ze waren zoals de meeste beginnende duikers maar al te ijverig om hun serie doopduiken af te werken en ik wilde hun ervaringen als starters delen. Met een beetje soepelheid vonden we een moment om samen in het water van de Put van Ekeren te springen.

Foto: Wils - Van Berendonck

Nicolas (rechts) is klaar voor zijn eerste doopduik.

Profiel Frank en Nicolas Wils

- ✓ **Startjaar duiken:** 2018.
- ✓ **Aantal duiken:** 2.
- ✓ **Huidige club:** DUCS – Schoten.
- ✓ **Duikbrevet:** geen.
- ✓ **Andere brevetten:** geen.
- ✓ **Speciaal materiaal:** standaard duikuitrusting, waarvan een deel geleend.
- ✓ **Favoriete duikplaats 'onze wateren':** Put van Ekeren.
- ✓ **Favoriete duikplaats in het buitenland:** nog geen ervaring.
- ✓ **Voorkeur soort duik:** moeilijk te zeggen na slechts 2 duiken.
- ✓ **Meest spectaculaire duik:** duik nummer 2.

Foto: Wils - Van Berendonck

Mijn origineel plan was om met zijn drieën te duiken, maar gezien de drukte aan de waterkant en het beperkt aantal gelogde duikers van het duo besloten we om het niet te moeilijk te maken. Veiligheid staat voorop. Eerst zou ik met Frank het water verkennen en daarna met Nicolas.

De drukte op de parking noodzaakte ons om aan de verste zijde af te spreken, zodat we toch enigszins rustig staan. Er is immers geen reden om het stressniveau voor een doopduik extra te verhogen door je mee te laten slepen met de atmosfeer van gespannen verwachting bij andere duikers. Een doopduik is zo al opwindend genoeg. Al pratend kleden we ons om. Als alles klaar is, kijk ik even het materiaal na en beginnen we aan de briefing. Omdat het voor mij twee duiken na elkaar zullen zijn en een bespreking op het ponton niet ideaal is, overlopen we onze duikplanning op de parking.

Goed voorbereid wandelen we alle vier naar de waterkant. Jawel, we zijn met vier. Duiken is bij hen een gezinsactiviteit en dus is echtgenote en moeder Mieke meegekomen. Als verpleegster vervult ze naast het collectief geheugen ook nog de rol van veiligheid aan de kant en fotograaf. Het feit dat we in twee keer duiken, zorgt er tevens voor dat ze niet eenzaam moet wachten tot we terugkeren. Hoewel, het ponton lijkt een trekpleister voor veiligheidsmensen.

De duiken verlopen zoals de meeste doopduiken. Half in het water staand, geef ik een korte herhaling van wat we gaan doen en waar op gelet moet worden. Daarna steken we ons hoofd onder water en is er een snelle controle op ondiepte. Is alles OK? Voelt mijn buddy zich goed? We duiken rustig volgens plan. In het begin is er het zichtbaar checken of alles OK is en bevestiging vragen, daarna beetje bij beetje de toestand nagaan op een meer discrete manier. We maken een tocht rond de beelden op zoek naar vissen en andere fauna. Binnen de afgesproken tijd zijn we terug op het vertrekpunt aankomen om met de volgende buddy het sop te verkennen.

Het valt me op, en niet echt onverwacht, dat de zoon zich meer thuisvoelt onder water dan de vader. Nicolas was immers diegene die het initiatief nam om te leren duiken. Ik herinner me nog een gesprek over dui-

ken op een oudejaarsavondfuij. Het was me toen al duidelijk dat de jeugd op dit vlak het voortouw zou nemen en dat Frank dit initiatief zou gebruiken om een sluimerende wens in realiteit om te zetten.

Jeugdig enthousiasme en gevoel van onbezorgdheid leiden tot het vlotter eigen maken van duiktechnieken en het zich thuis voelen in het aquatisch milieu. Voeg daarbij de gedrevenheid om door te groeien en je hebt een verklaring voor het verschil tussen vader en zoon. Dit is gewoon een vaststelling. Het zou me niet verwonderen dat Nicolas sneller dan zijn vader de ladder der brevetten opklimt. De toekomst zal het uitwijzen.

Als we na de tweede duik onze hoofden boven water steken, staat de helft van ons groepje te wachten. Frank heeft zich nog niet omgekleed. Ze willen immers nog een foto van de drie, natte duikers samen. De kans is immers klein dat we deze duo-doopduik zullen herhalen en we hebben nog enkele foto's voor dit artikel nodig. Daarna snel omkleden en afdrogen. Terwijl we de innerlijke mens versterken, debrief ik over de twee duiken. Vader en zoon vergelijken hun ervaringen en hun duik. We vullen de logboekjes in en praten nog wat na. Als het daglicht begint te verdwijnen en de muggen actief worden, nemen we afscheid.

Dank je wel, vader-zoon duo Frank en Nicolas en moeder/veiligheid Mieke, om deel te mogen uitmaken van jullie eerste ervaringen in de onderwaterwereld. Blijf ervan genieten en leer veel van anderen. Ik sla mijn autokoffer vol druppende duikspullen dicht en rij de parking af. Ik tokkel mijn volgende duikbestemming in en activeer mijn 'Waze'. Met '100 meter en dan naar rechts' ben ik op weg naar mijn volgende buddy. Of moet ik rechtsomkeer maken?

Om het antwoord op die vraag te weten zal je moeten wachten op mijn volgend artikel. Tot dan ben ik nog steeds op zoek naar interessante buddy's. Denk je dat het leuk zou zijn om van jouw soort duiken een publiek geheim te maken, stuur dan een mailtje naar patrick.vanhoeserlande@nelos.be. Ik verzeker je dat jouw profielfoto een pagina van onze Hippocampus zal versieren. Doen! ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

Rechtsboven: De duikbak van Frank en Nicolas.
Frank, Nicolas en Hoesy.

